

خیابان بهار

سید احمد میرزاده

مقدمه

از پس سسی سال پر از حادثه، آن روزهای حماسه و خون، همچون تصاویر مبهم و مه آلودی از رو به روی چشمانت عبور می‌کند. روزهای خیابان‌های سرد و دل‌های گرم. روزهای گل و گلوله و برف.

تب و تاب آن روزها را به یاد می‌آوری؟

وقتی برادربزرگت، سراسیمه به خانه می‌آمد و از گلوله و گازهای اشک آور سخن می‌گفت؟ وقتی مادرت، شلنگ آب را بیرون از خانه می‌گذاشت و شیرآب را باز می‌کرد؟

دویدن‌ها، گریختن‌ها، فریادها و...

آن روزها شاید فکر می‌کردی که بزرگ‌ترها، خیلی شلوغ‌تر و بازیگوش‌تر از بچه‌ها هستند!

آن روزها همه چیز دنیا برایت تازگی داشت. انقلاب هم کودک بود. پا به پای انقلاب، به نوجوانی و جوانی رسیدی.

انقلاب، با پیروزی آن در بیست و دوی بهمن ۵۷، به پایان نرسید. تحولات تند، همچنان ادامه داشت. و بعد، جنگ پیش‌آمد.

سی سال در میان اضطراب‌ها و دلهره‌ها و ناآرامی‌ها گذشت. سال‌هایی که همه مبارزه می‌کردند؛ و مسائل عادی زندگی، آن روزها، خیلی میتدل به نظر می‌رسید.

اکنون، سال‌ها از آن روزگار گذشته است. کودکان امروز، دوره‌ی کودکی‌شان را با آرامش می‌گذرانند. نوجوانان امروز، لازم نیست در غیاب پدرشان، مرد خانه و مایه‌ی تسلی خانواده‌شان باشند. کم‌کم، یاد آن روزها در ذهن‌ها کمرنگ می‌شود. با این حال

همیشه چیزهایی هست که خاطره های خفته را بیدار می کنند. مثل نام هایی که یادها را برای همیشه، در ذهن ها، زنده نگه داشته اند: نام های شهیدان و نام های روزهای سرنوشت ساز تاریخ.

در هریک از شهرهای کشورمان، خیابان ها، میدان ها و مکان های دیگری را می شناسیم که هر یک، نام یک روز تاریخی را با خود دارند. مثلاً: «پانزده خرداد»، «هفده شهریور»، «سیزده آبان»، «بیست و دوی بهمن» و...

ایسن روزها، در حافظه ی تاریخی ملت، روزهایی فراموش نشدنی اند. روزهایی که هر یک، فصل تازه ای در کتاب تاریخ، باز کرده اند. روزهای خدا: یوم الله.

برای مردم مشهد، روزهای نهم، دهم و یازدهم دی ماه، از چنین ویژگی هایی برخوردارند، و به همین دلیل، «میدان ده دی» در مشهد، یادآور خونین ترین حوادث انقلاب، در این شهر است.

در این روزها، تظاهرات گسترده ی مردم به دست مزدوران رژیم پهلوی، به خاک و خون کشیده شد و گروه پرشماری از مردم مظلوم مشهد، از مرد و زن و جوان و کودک، به شهادت رسیدند.

داستان این کتاب، براساس اسناد تاریخی و نیز خاطرات یکی از شاهدان عینی آن روزها نوشته شده است؛ با این توضیح که در نام بردن از بعضی مکان ها، ترجیح داده شد از نام قدیم آنها - که بیانگر نمادهای رژیم پهلوی است - استفاده نشود. یاد تمام شهیدان انقلاب اسلامی، گرامی باد.